

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/752/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915204310
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5915204310.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky G. A., nar. X. X. XXXX, bytom Z. XXX, zastúpenej Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou so sídlom D. A. C. XX, F. proti odporcovi U. A., nar. XX. X. XXXX, bytom Z. XXX, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 2C/169/2015-49 zo dňa 19. októbra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok zamietol návrh navrhovateľky na určenie príspevku na jej výživu ako rozvedenú manželku odporcu vo výške 150,- eur mesačne od podania návrhu na súd, keďže mal preukázané, že je schopná sa samostatne živiť a súčasná situácia na trhu práce, t.j. nedostatok pracovných miest, nie je dôvodom na priznanie príspevku. To, že navrhovateľka má sťaženú možnosť nájsť si zamestnanie, nakoľko má len základné vzdelanie, si zavinila aj sama, nakoľko počas štúdia otehotnela a vydala sa za odporcu. Maloleté dieťa je umiestnené v materskej škôlke, a preto má vytvorený časový priestor, aby si našla zamestnanie, resp. zvýšila kvalifikáciu, keď uviedla, že je schopná sa sama živiť. Uložiť povinnosť odporcovi nemožno z dôvodu, že je takisto bez zamestnania, pretože 13. 10. 2015 ukončil živnostenskú činnosť a má vyživovaciu povinnosť k maloletému pochádzajúcemu z manželstva s navrhovateľkou vo výške 150,- eur mesačne.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, napriek tomu, že mal plný úspech vo veci, ich nepriznal, keďže si ich neuplatnil.

Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, navrhovateľka z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, f/ O.s.p. a navrhla ho zmeniť tak, aby jej návrhu odvolací súd v celom rozsahu vyhovel, resp. rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázala na to, že manželstvo s odporcom bolo právoplatne rozvedené 14. 10. 2014 a maloletý syn narodený 16. 10. 2010 bol na dobu po rozvode zverený do jej osobnej starostlivosti a odporca zaviazaný platiť na neho výživné 150,- eur mesačne. Návrh podala z dôvodu, že sa jej nepodarilo zamestnať v regióne kvôli jej nízkej kvalifikácii (má len základnú školu) a starostlivosti o maloletého, čo jej bráni prijať zamestnanie v nočných hodinách a cez víkendy. V dôsledku uvedeného je len poberateľkou dávok v hmotnej núdzi vo výške 17,20 eur, z ktorých nie je schopná pokryť mesačné výdavky na stravu, ošatenie, hygienické potreby, škôlku a lieky. Z výživného na maloletého 100,- eur mesačne (zvyšných 50,- eur slúži na tvorbu úspor a ich použitie podlieha schváleniu súdu) sa snaží zabezpečiť jeho všetky potreby, čo však bez pomoci matky a brata nie je možné a bez nej sa s maloletým dostáva do stavu núdze a nemá na uspokojovanie svojich potrieb, ani ďalšieho vzdelávania, ale maloletému zabezpečiť všetko potrebné. Poukázala na to, že nevlastní žiaden majetok a býva u rodičov. Vzhľadom na uvedené nesúhlasila s názorom prvostupňového súdu, že je schopná sa samostatne živiť, ani že si túto situáciu zavinila čiastočne sama, keďže otehotnela a vydala sa, pretože sa pre maloletého snažila zabezpečiť fungujúcu rodinu a správne výchovné prostredie v súlade so základnými zásadami

Zákona o rodine. Odporca sa o uvedené nesnažil z dôvodu jeho alkoholizmu a nezodpovedného prístupu k rodine, keď aj počas rozvodového konania mu dala možnosť liečiť sa a zlepšiť rodinnú situáciu, t.j. vyvinula maximálne úsilie na udržanie rodiny. Nesúhlasila s tým, že odporca je bez zamestnania, pretože uviedol, že zmluvu s dodávateľom, pre ktorého pracuje, nemá ukončenú. Zrušenie živnosti zo strany odporcu bolo účelové, keďže takto učinil tesne pred pojednávaním a nasvedčujú tomu aj vystavené faktúry. Okresný súd nezistil náležite skutkový stav, keďže nevykonal navrhnuté dokazovanie na zistenie, či dodávateľ má dostatok objednávok pre odporcu, resp. z akého dôvodu prestal pre nich pracovať, resp. či prácu po ukončení živnosti odporca nerealizuje prostredníctvom iných osôb.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že navrhovateľka je bez práce vlastným zavinením, keďže vzdelávanie ukončila pred manželstvom a žije s priateľom a nie u svojej matky.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd nezávislosť svojho rozhodovania neuskutočnil v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu. Jedným z princíпов predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie odôvodniť (ust. § 157 ods. 1 O.s.p.) spôsobom zakotveným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Dôkaz v konaní vykonaný nemožno opomenúť v odôvodnení rozhodnutia iba preto, že sám o sebe je v rozpore s tým, čo súd považuje za preukázané skutočnosti a nemôže dôjsť ani k situácii, že v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich v celom súhrne posudzovaných skutočností nezahodnotil.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nevyplýva, z akých dôkazov vychádzal pri skutkovom zistení, že navrhovateľka je schopná sama sa živiť, keďže má objektívne možnosť a časový priestor na to, aby si našla zamestnanie, resp. zvyšovala kvalifikáciu, keďže z dôkazov predložených navrhovateľkou (potvrdenie o hľadaní zamestnania, oznámenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o jej zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie a priznaní pomoci v hmotnej núdzi vo výške 17,20 eur) vyplýva opak, keď z jej výpovede nevyplýva ani skutkové zistenie, že je schopná sa sama živiť. Okresný súd v odôvodnení rozsudku nevyhodnotil dôkaz predložený odporcom, a to prehľad transakcií na jeho účte v roku 2015, z ktorého vyplýva, že spoločnosť DOMOTHERM, s.r.o. mu v januári poukázala 256,21 eur, vo februári 754,34 eur, v marci 1 426,14 eur, v apríli 1 118,15 eur, v máji 670,89 eur, v júni 899,20 eur, v júli 1 135,54 eur, v auguste 1 066,45 eur, v septembri 1 472,90 eur, v októbri 318,04 eur v nadväznosti na tvrdenie navrhovateľky, že zrušenie živnosti odporcom bolo účelové a s uvedenou spoločnosťou neprestal spolupracovať a v nadväznosti na pravdivosť tvrdení odporcu, že k zrušeniu živnosti došlo z dôvodu poklesu zárobkov za mesiac august a september, a preto nemal taký príjem, aby mohol platiť odvody a ďalšie povinnosti. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva ani, prečo súd nevykonal navrhovateľkou navrhnutý dôkaz, aby zistil, či uvádzaná spoločnosť má objednávky pre odporcu, resp. z akého dôvodu prestal pre nich pracovať.

Vychádzajúc z uvedeného krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Predmetom konania je zistenie, či je v možnostiach a schopnostiach navrhovateľky, či už subjektívne (kvalifikácia, možnosť zabezpečenia starostlivosti o maloleté dieťa v nočných hodinách a počas víkendov, kedy možnosť zamestnať sa zrejme má) alebo objektívne (nemožnosť nájsť si zamestnanie v danom mieste zodpovedajúce jej schopnostiam) si samostatne zabezpečiť (vychádzajúc aj z jej majetkových pomerov) toľko peňažných prostriedkov, koľko potrebuje na zabezpečenie svojej primeranej výživy a po zistení, že nie je v jej možnostiach živiť sa primeraným spôsobom samostatne, posúdiť, či odporca má možnosti, schopnosti, resp. majetkové pomery prispievať jej na výživu určitou sumou tak, aby boli jej potreby zabezpečené v primeranej miere (§ 72 ods. 1 Zákona o rodine). V ďalšom

preto bude povinnosťou okresného súdu vykonať dokazovanie v tomto smere aj vo vzťahu k ust. § 72 ods. 2 a § 75 ods. 2 Zákona o rodine a vo veci opätovne rozhodnúť, včítane trov prvostupňového aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.) a svoje rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné **n i e** j e .